

[Justitsministeren.]

ligere, er man naaet til fra Venstres Side her i Landstinget at tale om et Princip, der bliver brudt; nu er det ikke den saglig praktiske Ordning, nej, nu er det et Princip, man absolut maa holde paa, og dette giver sig Udtryk i det i øvrigt principløse Ændringsforslag, som man har stillet. Over for dette tror jeg ikke, der er Grund til at sige mere, end at jeg ikke finder Anledning til at tiltræde det. Begrundelsen herfor er givet ved Sagens første Behandling og i øvrigt ogsaa med Udtalelser, fremsat fra konservativ Side. Jeg skal derfor blot henstille, at man stemmer imod det af Mindretallet til § 5 stillede Ændringsforslag.

Over for den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, som sagde, at jeg ikke var gaaet med til det Ændringsforslag, dette Mindretal havde stillet, vil jeg gerne fremhæve, at det ikke er af nogen Uvilje i og for sig, men af de to Grunde, der er nævnt i den Skrivelse af 4. Marts, som er tilstillet Udvalget fra Justitsministeriet. Det hedder heri, at den ønskede Ændring for det første vil medføre en Forøgelse af de med Mæglingen forbundne Udgifter, og det tilføjes, at den gældende Lov ikke paa dette Punkt indeholder nogen anden Ordning, og at denne Ordning aldrig har været Genstand for Kritik. Det vil under disse Omstændigheder være betænkeligt, forekommer det mig, naar man i øvrigt er enig, at indføre en Ændring paa dette Punkt uden først at spørge, skal vi sige det enige Landbrug. Jeg har derfor ikke ment det rigtigt paa dette Stadium af Sagens Behandling at imødekomme dette Ønske fra det ærede konservative Mindretal, som jeg i øvrigt takker for Tilslutningen til Forslaget.

Ordføreren (A. P. Hansen): Det glædede mig for saa vidt, at det ærede 13de Medlem for 5te Kreds (Rahbek) sagde, at „Besked“ maaske var et lidt skarpere Udtryk, end man i Almindelighed burde anvende, men det var løbet i Pennen, og det var for at spare paa Papiret. Jeg tror, vi kan være enige om, at hvis bare alle i disse Dage havde taget det til Efterretning, kunde der være sparet meget Papir. Men der er aabenbart Valgtoner i Luften. Det er jo ikke Realiteterne, men Formaliteterne, man i særlig Grad drager frem. Naar det ærede Medlem erkender, at der er adskillige Landmænd, vel endda ret dygtige Landmænd med Forudsætning for at kunne bedømme Konsekvenserne af det ændrede System, der vil stemme for dette Lovforslag,

saa synes jeg ikke, hans Argument vejer saa forfærdelig tungt.

Hvad angaar Husmandsforeningerne, vil jeg pege paa, at Husmandsforeningerne jo har Repræsentanter her i Rigsdagen, og de har givet Tilslutning til dette Lovforslag. Derfor gælder det vel inden for Husmandsforeningerne, som det gælder inden for Landboforeningerne, at der ikke er udpræget Enighed om Lovforslaget. Jeg har sagt til det ærede Medlem tidligere, at der ikke er Politik i dette. Jeg er nogenlunde sikker paa, at hvis Venstre vilde give sine Medlemmer fri, vilde vi, for saa vidt de var til Stede, kunne faa Tilslutning fra Venstres Side til de Synspunkter, som gøres gældende her.

Jeg vil anbefale, at man stemmer imod det af et Mindretal stillede Ændringsforslag og vedtager Lovforslaget uforandret.

Rahbek: Hvis den ærede Ordfører havde Ret i, at naar Husmandsforeningernes Repræsentanter herinde havde taget Stilling til et Lovforslag, kunde det være nok, saa vilde der overhovedet aldrig være Grund til at spørge Landbrugets Organisationer i nogen Sag. Det er os alle bekendt, at baade Husmandsforeningerne og Landboforeningerne har deres Folk herinde, baade Folk, som er Medlemmer af disse Organisationer, og Folk, som sidder i Ledelsen. Derfor mener jeg ikke, man kan slippe saa let over det, som den ærede Ordfører vilde, idet han henviste til, at der var Medlemmer ogsaa af Husmandsforeningernes Ledelse, som havde sagt god for Forslaget. Det, vi ønskede, var at erfare selve Organisationens Indstilling over for denne Sag.

Den højtærede Justitsminister fremsatte nogle ironiske Bemærkninger om det saglige Landsting i Modsætning til Folketinget; hvor den højtærede Minister havde modtaget Tak for sit Lovforslag; men saa kom den højtærede Minister jo for Skade at oplyse dette høje Tings Medlemmer om, at det var, som om Varmen i Taksigelserne med Tiden aftog i det andet høje Ting. Det kunde jo tages som et Bevis for, at man ved at tænke lidt nærmere over Sagen fandt, at der maaske ikke var Grundlag for disse Taksigelser til den højtærede Justitsminister, og hvis det skulde være Forklaringen, er det jo ret belægeligt for den højtærede Minister.

Saa sagde den højtærede Minister noget, som var rigtigt — det maa jeg desværre indrømme —, nemlig at det er et principløst Ændringsforslag, Venstre har stillet. Ja, det hænger sammen med det, jeg sagde til at